

Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare” prin ochii elevilor

A devenit deja clișeu când spunem că liceul militar este unul atipic. De ce spunem asta? Pentru că, de cele mai multe ori, în ochii unui candidat se poate sesiza dorința acerbă de a face parte din marea familie a ștefăniștilor, iar în ochii absolvenților se regăsește nostalgie, indiferent de vremuri. Când vine vorba despre elevii din ziua de astăzi marea lor majoritate nu conștientizează faptul că dușmanul lor comun este *timpul*, iar în fața acestuia sunt egali, indiferent de gradele de pe umeri, care se potrivesc perfect cu nasturii strălucitori ai vestonului.

Aventura numită adolescență începe aici, în cetatea în care încă răsună ecoul pașilor miilor de elevi care și-au împletit destinul cu Armata Română. Ei au ales să creadă în visul lor și, pas cu pas, zi de zi, mai pun o cărămidă spre atingerea lui. Pentru că da, *visul* este ceea ce îi unește și îi motivează pe toți cei care îmbracă uniforma cu vipușcă roșie. Elevii din anul terminal sunt cuprinși de nostalgia specifică și sunt conștienți că au deslușit tainele „liceului labirint” de acum patru ani. Au reușit să își alinieze brațele, să țină cadența pasului, să învețe terminologia specifică, iar după patru ani numărați în teste, teze, diplome și emoții generate de fiecare revistă de front au realizat că infinitul conturat de ei este finit, ca orice alt fenomen.

„Tot ce am vrut a fost ca timpul să mai stea... Aici timpul a devenit unitatea de măsură a sentimentelor, pentru unii a trecut prea repede, pentru alții prea încet, însă cu siguranță pentru elevii ștefăniști până și timpul este camuflat. Parcă ieri veneam plini de curiozitate la

primul apel de seară din liceul militar, iar acum am ajuns să ne gândim cu emoție la ultimul apel de seară al promoției.

În calitate de elev plutonier al anului IV sunt alături de colegii mei la fiecare pas, le observ motivația și dorința de a reuși, în fiecare zi conștientizând rapiditatea cu care se apropie finalul acestei perioade. Pot spune că suntem o promoție a schimbărilor, dar, totodată, suntem capabili să facem față tuturor provocărilor. Acum, când momentul absolvirii se apropie cu pași repezi, putem doar să privim înapoi cu nostalgie și, în același timp, să ne bucurăm din plin de clipele care au mai rămas pentru că aceste momente nu se vor mai întoarce." - elev plutonier Ștefania Șopu.

„Da, liceul militar este o adevărată provocare! În clasa a VIII-a am decis să îmi îndrept pașii spre cariera militară, deoarece sunt un adept al ordinii și disciplinei, și nu în ultimul rând, al respectului. Inițial, această alegere a fost o provocare uriașă,

dar s-a transformat, ușor, ușor, într-un vis împlinit. Timpul pe care l-am petrecut în colegiu a fost unul plin de experiențe, aici am legat prietenii, aici am învățat să fim oameni, aici ne-am descoperit cu adevărat pasiunile. Zilele au trecut, una câte una, și am ajuns în clasa a XII-a, aproape fără să ne dăm seama. Urmează cea mai încărcată perioadă din viața unui licean, examenul maturității, și nu în ultimul rând, examenul de admitere pentru academia militară dorită. Îmi doresc să avem putere de muncă și seriozitate în ceea ce privește pregătirea pentru aceste examene, iar la final ne putem bucura de rezultatele noastre!" - elev sergent major Ștefan Sandu.

„Retrospectiva e mereu mai clară. Aproape mă aud cântând, printre lacrimi, *Gaudeamus Igitur* și *Vis piedut* ... mă văd deja aruncând o ultimă privire nostalgică spre amalgam. Nu mai există reciprocă pentru traiectorie, dar nici nu îmi trebuie: colegiul mi-a

predat, cu multă seriozitate, importanța și ireversibilitatea timpului, mai ales în anul terminal... Aici am scris primul articol, primul interviu, prima poezie, prima prezentare în fața unui amfiteatru plin de oameni; am pășit sfioasă, rigidă, pe amplul drum al sensibilității - literare, și nu numai. Am cunoscut succesul, afirmarea, resemnarea, răbdarea, empatia... Punctul culminant al adolescenței mele s-a desfășurat în acest spațiu al atâtor generații. După imediata articulare a Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” transformi realitatea în parte imaginară: fiecare elev are propria variantă a liceului, conturată din apogeuri, amintiri, puncte de inflexiune, minime și maxime locale. Ei bine, *Liceul meu* e un spațiu în care am crescut, care a avut răbdare cu mine, pe care l-am caracterizat prin prisma propriilor gânduri. Aici mi-am lăsat amprentele și am construit o cetate din cuvinte.” - elev sergent major Andreea-Bianca Ionică.

Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare” le arată adolescenților cât de lung este drumul spre succes, cât de grele sunt urcușurile, dar mai ales cât de pline de satisfacții sunt treptele urcate alături de cadrele didactice și militare. Toate experiențele, adunate cu grijă pe parcursul celor patru ani de studiu, reprezintă calea firească în dezvoltarea acestora și le oferă resursele necesare pregătirii lor, oferindu-le mediul propice pentru ca visele adolescenței să prindă contur.

✍️ Georgiana Lupu